

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács : megkeresztelték: Gálik Rolandot, Gálik Bencét, Gálik Petrát
eltemették: Nagy Kálmánt, Szabó Zsigmondnét, Halász Lászlónét

Kömlöd: eltemették: Péntek Lászlót és Simon Miklóst
Megkereszteltük: Deák Simon Ágostont

Nagyigmánd: Konfirmációs fogadalmat tett: Bajcsai Tímea, Baranya Anna, Bedecs Kíra, Bódizs Máté Ákos, Geleszka Luca, Geleszka Zita, Greveletye Krisztofer, Janovszki Csenge, Horváth Gergő, Koncz Norina, Kozák Zsolt, Nagy Hunor, Nyemcsok Ferenc, Séra Evelin Magdolna, Pázmándi Nóra, Szabó Máté, Szijj Andrea
Eltemették: Nyitrai Ferencné

Újabb segítség a peremen szolgálóknak

Két ütemben a kétszeresére növeli a kormány az ötezer fő alatti településeket érintő lelkési jövedelem kiegészítést. A tervek szerint a támogatást kiterjesztik a gyülekezetplántáló lelkészek javadalmára is, valamint megduplázzák a külhoni lelképásztorok, papok támogatására fordított összeget.

REGGELI IMÁDSÁG

Ó, én Mennyei Édes Atyám. Köszönöm, hogy újra felébredhettem, hogy újra kaptam esélyt, hogy eme földi világban összegyűjtött bűneimet jóvá tehessem. Köszönök Néked mindent, amit eddigi életemben adtál. Van hol álomra hajsam fejem, van munkahelyem, van autóm.

Köszönöm ezt a hatalmas, földi ésszel alig felfogható szerelmet, ezt a földi sátort, a gyönyörű szőlőt, hogy van erőm dolgozni, hozzád igyekezni, hogy van értelmem. Köszönöm Néked, hogy ennyire gondomat viseled, hogy adtál engem szerelmem mellé, hogy Ő általa ne veszhessek el a kísértő útvesztőben, hogy megtalálhatom a Tehozzád, a Te Szent Trónod elé vezető utat. Ahol majd leborulhatok előted, hogy hódoljak, hogy imádjalak, hogy megalázkodva könyöröggessem, hogy ne csak Szent Kegyelmedből, egyetlen, Szent Fiad, Jézus Krisztus önkéntes áldozata által kaphassam meg, a Te emberi ésszel fel sem fogható Szereteted által, az örök életet, hanem meg is szeretném az érdemelni.

Bár tudom nem érdemelném meg, tudom nagyon bűnös vagyok, tudom hogy a földi életem nagy részében mocsoktól volt szennyes volt a lelkem, a testem, a gondolataim, a be-

szédem, a cselekedeteim. De nagyon szeretném Jézus Krisztus elé letenni szörnyű terheit, alázkodva könyörgöm mutasson utat, hogyan érdemelhetném meg azt a Szent Üdvösséget.

Ezektől bűnöktől fordítsd el könyörüldő Tekintetedet. Bocsásd meg nekem a Te Szent Kegyelmedből. Ne haragudj rám. Kérlek.

Kérlek, hogy mai napon legyen áldás a munkahelyemen, a portánkon, szőlőnkben, amit reánk bízta. Aki mellé rendeltél, alázattal kérem, könyörgöm adj szerelmeknek erőt, egészséget, vedd el a fájdalmát. Könyörgöm hozzád. Áldást adj Lelki pásztorunknak, a gyülekezetünknek, gyülekezetünk, egyházunk tagjainak. Gyermekeimnek adj tiszta szívet, adj megvilágosodást, adj bölcsességet, add odafigyelés képességét, úgy a tanulásban, a felmondásban, számonkérésben, mint a sportokban. Kérlek adj fájdalommentes napot asszonyomnak, aki mellé rendeltél. Áldom Te Szent Nevedet, Mindenhol, Mindenben, Mindörökkön Örökké, Ámen!

Benedek Ferenc, Szákszend.

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császárs, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@gmail.com

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XXIV. évfolyam 7. szám

2020. július

NEHÉZ BÚCSÚ KÖMLŐDTŐL

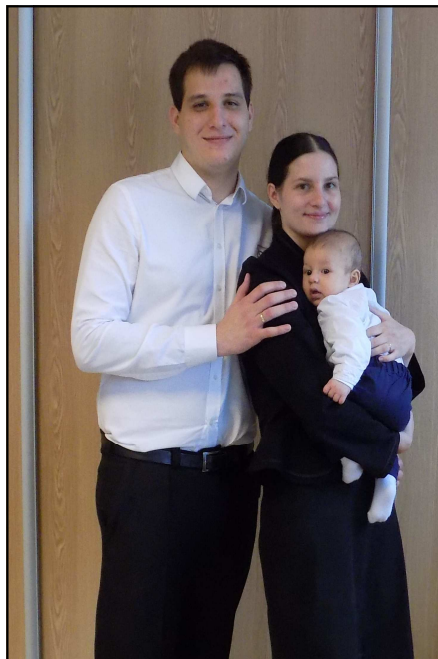
Nem könnyű egy búcsúzás sem. Egyrésztől nehéz búcsúznom szolgálati szemmel, hiszen Kömlöd az első gyülekezet, ahol lelképásztorokként tevékenykedhettem két éven keresztül. Itt történtek meg az első emlékeztető szolgálataim, amelyek elkísérnek további éveim során. Szomorú vagyok, mert az elkezdett szolgálatakat sem végezhettem teljes erővel, mivel tanulmányaimat folytattam ez idő alatt. A hamar érkező búcsú azt is mutatja, hogy a rengeteg ötletnek, amelyet sikerült kigondolni, elképzelni, csupán néhány százaléka valósulhatott meg. Mégis ebben a rövid időben sikerült megismerkednem a helybéliekkel, családokkal, ezek az ismeretségek szintén e faluhoz kötnek.

Szoromú vagyok, mert a Kerényi Béla Református Diakóniai Intézmények dolgozói és gondozottai között nem csupán örömmel, hanem otthonosan is mozogtam. Sok időmet töltöttem közöttük, amelyeket áldott alkalmak voltak. A fogyatékosok közötti szolgálat megerősített elhívásomban és alázatra tanított. Örülök, hogy világukba betekintést nyerhettem és ígérem, sokszor fognak még látni. Éppen ezért tudom, hogy tőlük nemhogy nehéz, hanem lehetetlen búcsút venni. Óriási igény és szükség van közöttük az állandó lelkesi jelenlétre.

Másrésztől nehéz a búcsú magánemberként is, mert nem csak szolgálatban kötnek ide emlékek, hanem magánéletem is, hiszen feleségemmel esküvőnk után ide jöttünk közösen „haza”, mert az első otthonunkat is Kömlödnek köszönhetjük. Gyermekünket is ide hoztunk sem veheti el tőlünk senki. Kisfiunkat, Simon Ágostont itt kereszteltük, a

kömlödi anyakönyv őrzi az ő keresztsgének bélyegét.

Ha az ember bekapcsolódik valahova, akkor úgy rendezkedik be, hogy maga előtt csupán a tennivalókat látja. Én látom és tudom mennyi tennivaló van Kömlödtől, amelyet szívesen végeztem volna, mint Isten szelíd szolgálja. Ezért is nehéz a búcsú, mert mégis én döntöttem úgy, hogy nem veszem magamra ezt a szolgálatot. Ugyanis a Tatai Református Egyházközösségtől meghívást kaptam segédlelkési szol-

gálatok végzésére, melynek híre váratlanul érintett bennünket. Hosszas gondolkodás után bölcsőbbnek láttam elfogadni a hívást. Azért döntöttem így, mert a kömlödi gyülekezeti és intézményi lelkési szolgálatok egy fiatal és kezdő lelképásztor számára nagyobb falat, mint egy tatai segédlelkési állás,

ahol kevesebb felelősség és kihívás terheli az ember vállát. A kömlödi két éves szolgálatom alatt sokszor szembe-sültem határainkkal és tapasztalatlansággal. Úgy gondolom, hogy a városi gyülekezetben segédlelkészként sok mindent tanulhatok, és fejlődhetek sok területen. Ugyanakkor mióta gyermekünk megszületett, életterünket is szűknek tartottuk hosszabb távon, amely még inkább a tatai segédlelkési állás felé nyomta a mérleget.

A döntést meghoztam, a búcsú azonban nehéz. Hiszen a közös munkálkodásból nehéz kiszállni, a kömlödi reformátusok táborát ilyen módon nem erősíthetem tovább. Bízom abban, hogy mindazt, amit a Szentlélek általam munkált a gyülekezetben, az a személyem nélkül is tovább fog élni, ami pedig csupán az én emberi munkálkodásom eredménye volt, az jobb is, ha elmúlik és félbe marad!

Imádságaimban hordozom mindazokat, akiket személyesen megismertem, remélve, hogy még sok találkozásban lesz részünk a jövőben! Hálával és köszönettel tartozom minden kömlödi református felé, mert nekik köszönhettem, hogy Kömlöd mérföldkövévé vált a lelképásztorrá válásomban és alakulásomban. Bokodon nevelgettem, a bokodi gyülekezet nevelgetett hitben, mégis lelkészként itt tettem az első lépéseimet, mindig örömmel és jó szívvel fogok visszaemlékezni ezekre az évekre, és ugyanilyen lelkelettel jövőre majd vissza az alkalmakra, amennyire lehetőségeim engedni fogják.

Kömlöd, 2020. 07. 11.

Deák László Olivér

TAGYOS TÁBOR 2020.

Tagyospusztai Református Hittantáborunk idén 2020. június 22-től 26-ig került megrendezésre. A tábor végére azt hiszem, nem csak újabb emlékekkel gazdagodtunk, hanem megtanultuk megbecsülni azokat az értékeket, mint például a szereteteinkkel eltöltött idő.

Ebben az évben szinte alig láttuk egymást, mindenki otthon volt és csüggedt. Először úgy tűnt, a tábor sem kerülhet megrendezésre. Majd egy hirtelen fordulat érkezett, és hihetetlen rövid idő alatt Tamás bácsi és Márti néni óriási erőfeszítésekkel megszervezte nekünk a tábort. Egy kiváló alkalom, hogy újra együtt legyünk legjobb barátainkkal és felidézünk a régi táborok élményeit, valamint újakat szerezzünk.

Szeretem, hogy ez a tábor értékes erkölcsöket közvetít a gyermekeknek és megtanítja őket értékelnéni az élet legapróbb örömeit. Olyan dolgokra buzdít fel, amit otthon talán soha nem találunk érdekesnek. Szobatisztasági verseny? Amit harmadikból kimaradt kisfiúk nyernek, akik egész héten olyan gyönyörűen dolgoztak szobájuk rendben tartásán, hogy a legidősebbek is csodájukra jártak? Igen! Nagyon büszkék vagyunk rájuk, és örülünk, hogy példát mutatnak kiváló munkájukkal. A mindennapos áhítatok pedig végig erősítették hitünket, imádkoztunk magunkért, a jó időért és a szereteteinkért, akik otthon vártak ránk. Újabb példamutató, imádkozzunk! Fontos arra ösztönözni a gyermekeket, hogy ők is imádkozzanak, akár otthon, este vagy éppen délután két fogócska között megpihelve.

Itt, a táborban, minden egyes évben minőségi időt tölthetünk együtt a tanév megkoronázásaképp, idén viszont egy sokkal erősebb érzelmeket, amit kaptunk. Egy kicsit mintha az újradelégés érzését sugározta volna a tábor. Nagyon köszönjük Márti néni és Tamás bácsinak, hogy általuk egy remek hangulatú táborral nyithattuk meg a nyarat! Az idei tábor számomra még különlegesebb volt. Ez volt az első alkalom, hogy nem táborozóként vettünk részt 6 kedves barátommal, hanem segítőként, ami megsokszorozta a pozitív érzelmeket. A gyermekek csillogó szemét látva nem is volt kérdés, megéri-e.

Az ő boldogságukért meg! Látni, hogy hálások a segítségünkért felemelő érzés. Meglepő volt számomra, hogy tisztelettel tekintettek ránk a táborozók, még azok is, akikkel talán egyidősek vagyunk. A taps, amit utolsó Tagyoson töltött napunkon kaptunk, szívmelegítő volt és fantasztikus érzés volt látni, ahogyan nekünk énekel a „Megáldjon téged”-et 33 gyermekszáj. Holott valójában szívben még mi is közük tartozunk. A sok „köszönöm” vagy „légy szíves”, amit ezen a héten hallottam talán több, mint amit egy év alatt szoktam. A kölcsönös hálát szinte látni lehetett a levegőben. Szerintem, ennél több nem is kell ahhoz, hogy önzetlenül végezzük a munkánkat és egy örömteli hetet varázsoljunk a gyermekeknek, a kísérőinknek és egyúttal magunknak is.

Végül, de nem utolsó sorban szeretném azt is megemlíteni, hogy a barátkozás, ismerkedés lehetőségét is nyújtja ez a tábor, hiszen minden évben szákszendi gyermekekkel társulva rendeződik meg. Fantasztikus látni, hogy egy hét alatt milyen jó barátságok kötődnek, amik újra és újra felelevenednek a táborok alkalmával. Idén már kilencedik alkalommal mi is megújítottuk barátságunkat a Szákszendoról érkezett segítőkkel és táborozókkal.

Zárásképpen Kati néni, Bea néni és Edit néni is szeretném megköszönni egész heti munkájukat és a finom ételeket, amiket főztek nekünk! A szülőknek is köszönöm a segítséget, akik az odaúton vagy a hazauton, az utolsó napon a takarításban segítettek, valamint akik a segítőköt vitték és hozták minden nap. Még egyszer (de nem utoljára), köszönjük Márti néni és Tamás bácsinak is a kölevest, a versenyeket, a szalonnasütést, a kisonatot, a túrát, a sárkányhajózást és a kiosztott ajándékokat. Köszönjük, hogy idén is itt lehetünk és találkozunk jövőre!

Kóvári Alexandra

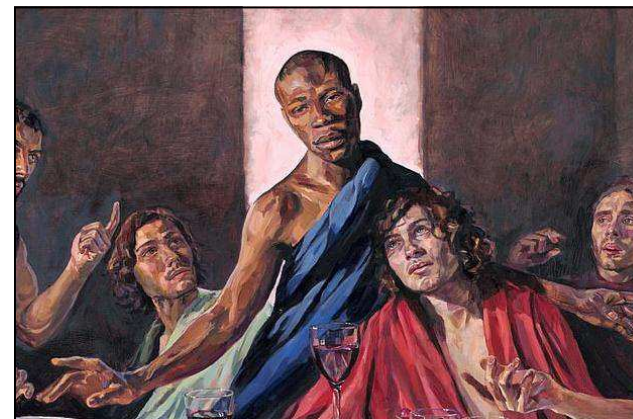
Újra kinyitottak a református szálláshelyek

Kifejezetten nehéz helyzetbe kerültek a koronavírus-járvány gazdasági hatásai miatt a református üdülők, konferencia-központok. Balatonszárszón, Balatonfenyvesen, Mátraházán és Berekfürdőn is nagyon nehéz szezon elé néznek, ezért arra kérik az egyháztagokat, hogy akik el mernek indulni idén nyaralni, válasszák valamelyik református szálláshelyet.

KERESZTET MINDEHOVÁ

Fekete Jézust festettek "Az utolsó vacsora" képre. A hétvégétől ez az oltárkép fogadja majd a híveket a St. Albans katedrálisban. Így támogatja az anglikán egyház a Black Lives Matter mozgalmat, és ez az, amiről a Canterbury érsek néhány napja beszélt, írja a V4NA nemzetközi hírügynökség.

Fekete Jézust festettek "Az utolsó vacsora" képre – origo.hu

A legújabb agyrem, amivel egy ideje már foglalkozik a média: Jézus bőrszíne. Maga a tény nem új, hiszen minden nép, rassz a maga sajátosságához igazította a Szent Család művészeti megjelenítését. Az viszont már új, hogy az európai ember kultúrájába helyet erőszakolnak a fekete Jézusnak.

St. Albans katedrálisában a hétvégétől olyan oltárképet helyeznek el, amelyen Jézust fekete bőrként ábrázolják. A Canterbury érsek pedig nagyon diplomatikusan nyilatkozta a BBC rádióknak, hogy Jézus közel-keleti ember volt. Ezzel a kijelentésével pedig szabad utat enged BLM mozgalomnak, mely egyre nagyobb teret harcol ki magának. Bár ezek az események egyelőre Angliát érintik, de az én félelmem az, hogy hajlamosak vagyunk átvenni a nyugat által képviselt ideológiákat, szellemiséget és irányokat. S bevallom őszintén: k ö s z ö n ö m n e m k é r e m ! Nem a fekete Jézussal van nekem problémám, hanem azzal az erőszakos jelenléttel, amely azt hirdeti, hogy „minden az én elképélésem szerint történjen”.

A Ripost-on olvastam, hogy: „Shaun King, a Black Lives Matter (BLM) amerikai aktivistája két hete felszólította a politikai vezetőket, hogy távolítsa-

nak el minden olyan Jézus-ábrázolást – legyen az szobor, falfestmény, ablaküveg, bármi –, amelyen a Megváltó „fehér európaiként” van ábrázolva.” Fehér, keresztyén európaiként én meg azt szeretném, hogy minden középületbe és köztérre helyezzenek ki keresztet!

Persze ezt nem teszem, mert mindennek megvan a helye és ideje. Azt gondolom, hogy több tolerancia és elfogadás segítene ezen a mai világon. Erre viszont kevés esélyt látok. Így egy lehetőség marad: az értékeink és tanításaink megvédése. Természetesen, hajlamos vagyok én is azt gondolni, hogy egy fecske nem csinál nyarat és kevés vagyok én bármiféle változáshoz, de ha sokan összefogunk a közös cél érdekében, akkor talán nem kell attól

félnünk, hogy a magyarországi katolikus templomokban is a kultúridegen fekete Jézusokat kell néznünk vagy meleg párokra kellene Isten áldását kérnünk.

Nem szeretnék senkit bántani a hitében, ideológiájában, elképzelésében vagy bármijében, de akkor viszont elvárom, hogy az én hitemet, elképzelésemet, ideológiámat vagy bármitem se korlátozza vagy sértse meg. Továbbá engedtessek meg az egyháznak, hogy dogmáit megőrizve, meghatározza az irányokat. Majd, ha valamiben nem jó irányt vettünk elszámolunk azon a bizonyos napon.

Pár gondolat a végére: Attól, hogy Jézust feketének ábrázolják többen lesznek a templomokban? Erősebb lesz a hitük? Változtat valamit a keresztyéniségen? Persze ezek csak költői kérdések és mind arra irányulnak, hogy mennyire nem a lényegről beszélünk. Egy biztos: a lényegért (ha még nem is egyformán), de közös erővel, együttesen tudunk tenni, beszélni. Ehhez azonban meg fel kell nőnünk.

Perpékné Papp Éva
www.reposzt.hu
Fotó: V4NA.com

VIRTUÁLIS KIÁLLÍTÁS

Lőrincz Zoltán „A Miatyánk a kortárs magyar művészetben” címet viselő kiállítását eredetileg húsvét előtt, a nagyhéten nyitottuk volna meg, ám a koronavírus járvány miatt ez sajnálatos módon meghiúsult.

A Pannonia Reformata Múzeum azonban semmiképpen sem szeretné elengedni ennek a kiállításnak a megvalósulását, sőt a kialakult helyzetben azt gondoljuk, hogy fokozott aktualitása, kiemelt küldetése van az online térben.

Olyan időket élünk, amikor egyenként, mindannyian átéljük emberi törekvésünket, gyengeségünket, sebezhetőségünket. Ez a rendhagyó tárlat a kortárs műalkotások, valamint az alkotók gondolatainak kapcsolatait bennünket a Megváltóval, visznek közelebb ahhoz, hogy imáink révén napi kapcsolatba kerülhessünk Istennel.

A virtuális kiállításunk az eredetileg tervezettnek csak egy töredéke, melynek fő célja, hogy a „digitális ember” (is) a kortárs műalkotások segítségével, egy modern képi világon át vezessük be az imádság lényegébe, fontosságába, átütő és megtartó erejébe.

A kiállítást egy különleges, a 3D-s virtuális valóságot megjelenítő térbe helyeztük el. Ehhez a MISTEMS Kft. által fejlesztett MaxWhere 3D Web böngészőt használtuk. A kiállítás megtekintéséhez szükséges néhány lépést megtenni. Ez körülbelül annyi időt vesz igénybe, mintha Ön múzeumi belépőt váltana. Mindenkit arra biztatunk, hogy a belépési folyamat lépéseit türelemmel kövesse végig, amely néhány percet vesz igénybe. Az Ótemplom virtuális terében egyedi és felejthetetlen múzeumi élményben lesz része.

A megtekintéshez szükséges lépések [itt](http://www.maxwhere.com/) olvashatók.

A Maxwhere program letölthető <https://www.maxwhere.com/>
Forrás: A Pannonia Reformata Múzeum honlapja

TRIANON 100.

ÁCS 2020. június 4-én az ország- és világszerte tartott események sorában Ácson is megtörtént a megemlékezés. Délután 100 másodpercre nálunk is megszólaltak a harangok. 18 órakor a város központjában, az 1. világháborús emlékműnél gyülekeztünk. Kalla Sándor egyetemi hallgató szavalata után a Himnusz énekeltük, majd Dr. Szentirmai István polgármester köszöntötte a megjelenteket, és szólt a trianoni tragédiáról, történeti összefoglalót is adva az eseményekről. Ezt követően Czunyiné dr. Bertalan Judit országgyűlési képviselő asszony tartott ünnepi beszédet. A koszorúzás során gyülekeztünk is elhelyezte a megemlékezés virágait. Ezt követően 19 órakor

templomunkban istentiszteletet tartottunk. Nagyon örültünk annak, hogy sokan a városi megemlékezés résztvevői közül is eljöttek, és a gyülekezettel együtt álltunk meg a történelem Ura előtt. Együtt imádkoztunk az 1920-ban született imádság szavaival, majd az Apostolok Celedeteinek 3. fejezetéből szólt az ige: az Ékes-kapuban meggyógyított sánta történetéből. „Nézz mireánk!”- ez volt az ígértetés alapfogalata. Nemcsak a száználmas látvány, nemcsak a világ hatalmasai felé a számonkérés, nemcsak a „tanuljatok a mi példánkból” okulásra hívó üzenete fogalmazódott meg, hanem az is, hogy így imádkozva állunk az Úr színe előtt, és kérjük, hogy látva életünket, sorsunkat, könyörüljön rajtunk és állítson helyre minket. Ugyanakkor megfogal-

mazódott az is, hogy mi magunk, a magyar nemzet is adni akarunk, azt amink van: kitartást, megmaradást, szellemi kincseinket, illetve keresztyén hitünk szolgálatát, áldásait. Különös hangulatot adott az alkalomnak, hogy az Úrasztalán egy olyan fakult, szakadozott zászló feküdt kiterítve, amely a két világháború között egy budapesti iskolában félárbóca erszve hirdette Trianon fájalmát. Istentisztelet után a Duna partjára vonultunk, ahol az összetartozás tüzeit gyújtottuk meg, és meghatódva láttuk, hogy a Duna túlsó partján, testvértelepülésünk, Csallóközarányos területén is fellobban a máglya. Több ének, vers hangzott el itt is, majd a sötétedéssel együtt hazatértünk otthonainkba.

KÖMLŐD

Kömlődön, 2020. június 4-én csakúgy, mint a Kárpát-medence valamennyi magyar településén szóltak a harangok.

Nálunk annak az egy kisharangnak bánatos csendülése volt hallható amelyik 100 évvel ezelőtt éppen így szólt.

Akkor már nem voltak meg a harang testvérei, akkor már nem volt meg a Magyar Haza kétharmad része, akkor már nem élt velünk több, mint 3,5 millió magyar testvérünk.

Minden évben összegyűlnek a kömlődiek a 2011-ben felavatott emlékműnél, így történt ebben az évben is csak éppen a száz év adta a szomorú aktualitást.

Most 16 óra 32 perckor sírva szólalt meg a kömlődi kisharang.

Elhalkuló hangja után a kömlődi emlékezők közösen elénekelték a HIMNUSZT.

Bogáth István, polgármester rövid bevezető gondolatai után elszavalta Sajó Sándor, Magyar ének 1919-ben című versét.

A megemlékezés szónoka Szemeti Ferenc, lelkipásztor volt, aki számos dokumentumot felolvasva emlékezett a 100 évvel ezelőtti gyászos időkre.

galázatos eseményéről. Az emlékező gyülekezet közösen elénekelt a SZÓZATOT.

„A nagy világon e kívül
Nincsen számodra hely;
Áldjon vagy verjen sors keze;
Itt élned s halnod kell!”

KOSSUTH ÁCSI DOLGOK DADON

Dadon a Római Katolikus Egyház Keresztelési Anyakönyvében 1847. február 28.-i bejegyzési dátummal szerepel Perczel József születési időpontja.

A szülők, apa: *Tekintetes Bonyhádi Perczel Móricz úr, több tekintetes vármegye táblabírája és az anya: Tekintetes Nagy-Bócsai Sárközy Júlia asszonyság.*

Lakhelyük: Kömlőd.

Keresztszülők: *Tekintetes Kossuth Lajos, több tekintetes vármegye táblabírája, felesége, Tekintetes Meszlényi Terézia asszonyság és Tekintetes Konkoly Imre úr, több tekintetes vármegye táblabírája valamint felesége: Tekintetes Madarassy Franciska asszonyság.* A keresztelést: *Nemes Kay Jakab helybeli plébános* jegyezte be.

Kömlőd község katolikus lakói a Dadi Római Katolikus Egyházhoz tartoztak. A keresztelés nagy valószínűséggel Kömlődön a Sárközy család lakóhelyén történt. (A téli havas időszakban a plébános úr utazhatott.) Perczel Mór (1811-1899) Tolna megyei földbirtokos, honvédtábornok, az 1848-49 évi szabadságharc egyik katonai vezetője. Nevelője Vörösmarty Mihály hatása alatt fejlődött ki erős demokratikus és hazafias érzése. A helyi és országos politikában aktívan vett részt. Pozsonyban az országgyűlésen ismerkedett meg leendő apósával, Sárközy Józseffel (1802-1867) és Kossuth Lajossal (1802-1894)

A harminchárom éves Mór, 1844 nyarán kötött házasságot a református Nagybócsi Sárközy Júliával (1828-1877). Az ifjú pár Kajdacson, Kömlődön és Pesten lakott. Feleségével együtt 14 gyermeket neveltek fel. A szabadságharc bukása után emigrációba kényszerültek, Magyarországon halálra ítélik a családfőt, csak a kiegyezés után 1867 évben, térhetek haza.

A Dadi Keresztelési Anyakönyvben bejegyzett Perczel József (1847-1921) édesapja példáját követte, sikeres katonai pályát futott be, huszár alakulatoknál szolgált. Több kitüntetés birtokosaként, altábornagyi rendfokozattal került nyugállományba. Budapesten a Fiumei úti sírkertben temették el. Kossuth Lajos és felesége, ha képletesen is, de megfordult Dadon, mint keresztszülő, de Kömlődön biztosan ott voltak a keresztelők.

Szüics János

Forrás: MNOL Rom. Kat. Anyakönyv Dad Magyar Életrajzi Lexikon 1964-94. Perczel család wikipédia
Fotó: közkinccs wikimédia

Február 29-én szombaton a gyülekezeti házba vártuk azokat a gyermekeket és szüleiket, akiket érdekel a bábozás. Már az érkezéskor nagy volt a gyermekek öröme, amikor az asztalokra elhelyezett különféle bábokat (ujjbáb, kesztyűbáb, kétkezes muppet-bábok) meglátták. Amikor összegyülekeztünk, Meszlényi-Mali Beáta kedves előadására került sor, aki japán papírszínház segítségével és technikájával előadta a sokak számá-

suk együtt a közösséget, összetartozást. Azokat az idős testvéreinket hívtuk a vasárnapi istentiszteletre, akik a helyi Szociális és Gondozási Központ napi ellátását igénylik. Az intézménnyel néhány éve kialakult kapcsolat során egy januári istentiszteleten, vagy az aratónapon rendszeresen találkozunk, az idősek szolgálnak: énekelnek, verset mondanak. Így történt most is. Már a helyszíni próba során kiderült, hogy

ra ismert, A só című mesét. Miután az előadásnak vége lett, a gyerekek neki-láttak a mese szereplőit fakanálbábokként elkészíteni. Királyfiak, királylányok, de még hintót húzó lovak is készültek az ügyes kezek alatt. Közben a korábban már megcsodált sokféle báb kipróbálására is sor került: mindenki ujjára, kezére húzhatta a különböző figurákat, vagy kipróbálhatta, milyen nehéz egy kézzel tartani, beszéltetni, másikkal pedig mozgatni a nagyobb bábokat. Aki kifáradt, egy kis tea és süti segítségével felüdíthette magát. A program a közösségépítés-közösségerősítésre kiírt és elnyert „Hittel Ácsért” című EFOP-1.3.7-17-2017-00283 program keretében valósult meg.

Január 19-én az EFOP-1.3.7-17-2017-00283 „HittelÁcsért” program keretében az idősek számára biztosítottunk lehetőséget, hogy megélik, megélhes-

jóval többen vannak, mint korábban. A Gondozási Központ odafigyelő munkáját dicséri mindez. Az istentisztelet első részében idős vendégeink szolgálták: még a karácsonyi ünnepeket megidézve énekeltek egyházi és világi szerzők által komponált, ismert dallamokat. Egy-egy vers, egy-egy gondolat szólt meg a dallamok között, mind az odafigyelést, szeretetet, és kifejezetten Isten szeretetét fogalmazta meg. Nagyon örülünk, hogy felekezettől függetlenül jöttek el idős testvéreink, és az őket kísérő munkatársak a Gondozási Központból. Istentisztelet után egy kis szeretetvendégség keretében, a kézimunka kör által készített apró ajándékokkal kedveskedtünk vendégeinknek, az őket elkísérő dolgozóknak pedig egy-egy, a templomunkról készült gyermekrajzokból összeállított naptárt adtunk.

